

Kunnskapsdepartementet
Postboks 8119 DEP
0032 OSLO

**SYSSELMESTEREN
PÅ SVALBARD**

Vår dato:
16.05.2024

Vår ref: (bes oppgitt ved svar)
24/00702-2

Deres dato:
19.02.2024

Deres ref:
24/1066

Svar på høring av forslag til ny forskrift om grunnskoleopplæring og videregående opplæring i Longyearbyen – tilpasning til ny opplæringslov

Det vises til Kunnskapsdepartementets brev av 19. februar 2024 om ovennevnte.

Etter det Sysselmesteren forstår er forslaget en videreføring av gjeldende rett og som før øvrig bygger på premisset om at dagens tjenestetilbud ikke skal utvides. På side 6 i høringsnotatet er bl.a. sagt: «*I vurderingen av hvilke nye regler som skal gjelde i Longyearbyen, har departementet lagt vekt på hva som i størst grad henger sammen med dagens regler og at tjenestetilbudet i Longyearbyen ikke skal utvides*».

I lys av det som er sagt ovenfor har ikke Sysselmesteren merknader til forslaget som sådan. Når dette er sagt benytter vi imidlertid anledningen til å stille et mer åpent og generelt spørsmål omkring ny § 24-2, herunder også § 15-4 i dagens opplæringslov (LOV-1998-07-17-61). Hverken dagens § 15-4 eller ny § 24-2 gjelder for skoledriften i Longyearbyen.

Aktuell bestemmelse i ny lov lyder:

§ 24-2. Opplysninger til den kommunale helse- og omsorgstenesta og sosialtenesta

Kommunen og fylkeskommunen skal sørge for at alle som utfører tenester eller arbeid etter denne lova, er merksame på forhold som bør føre til tiltak frå sosialtenesta eller helse- og omsorgstenesta. Kommunen og fylkeskommunen skal sørge for at dei som blir merksame på slike forhold, av eige tiltak gir sosialtenesta eller helse- og omsorgstenesta alle relevante opplysningar som dei ikkje har plikt til å teie om.

Bestemmelsen er i all hovedsak en videreføring av dagens § 15-4.

Fraværet av disse bestemmelser er både forståelig, og for den del også riktig, i og med at det ikke er en kommunal helse- og sosialtjeneste å henvise til og/eller hente bistand ifra på Svalbard.

Samtidig kan allikevel tenkes situasjoner hvor en i praksis og rent faktisk er eller kan være innenfor disse bestemmelsenes virkeområde. Og spørsmålet blir da hva en *isteden* skal eller bør gjøre. Kan det da være behov for en tilpasset bestemmelse med eksempelvis varslingsplikt til et annet organ.

Tematikken som sådan vil blant annet kunne henge sammen med et mer grunnleggende spørsmål om vedkommende kan og bør være på Svalbard, eller om vedkommende har behov for tiltak som etter systemet for øvrig skal tilbys i ens hjemkommune på fastlandet, alternativt i ens hjemland.

Sysselmesteren har ingen oversikt over hvorvidt Longyearbyen lokalstyre/skoleeier har vært i situasjoner som de nevnte bestemmelser omhandler. Men vi ser grunn til å nevne dette som et tema, og et mulig «hull» i lovverket med hensyn til å avdekke denne typen tilfeller og som da dagens § 15-4 og ny § 24-2 er ment å skulle fange opp.

Aktuelle følger av dette i Longyearbyen vil måtte avvike fra landet for øvrig i og med fraværet av en kommunal helse- og sosialtjeneste, men de samme situasjoner kan uansett oppstå også her. Det handler dermed om å ha en eventuell regulering for hvordan en i så fall skal gå frem og/eller hva en skal gjøre.

Med hilsen

Katharina Rise
assisterende sysselmester
e.f.

Henrik Rotneberg
juridisk rådgiver

<i>Dokumentet er godkjent elektronisk, og har derfor ikke håndskreven signatur</i>
--

Kopimottakere:
Longyearbyen lokalstyre
Justis- og beredskapsdepartementet